

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/84/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714203647
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3714203647.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v právnej veci žalobkyne K. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom kpt. G. XXX, K. - I., zastúpenej Rödl & Partner Advokáti, s.r.o., IČO: 36 855 707, Lazaretská 8, Bratislava, proti žalovanej Z. B., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX, K., zastúpenej JUDr. Dušan Divko, advokát, spol. s r.o., IČO: 36 860 654, Šoltésovej 346/1, Považská Bystrica, o určenie neplatnosti závetu, listiny o vydedení a o určenie, že dôvody vydedenia nie sú dané, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 23. septembra 2014, č. k. 3C/74/2014-54 v spojení s opravným uznesením zo dňa 14. decembra 2015, č. k. 3C/74/2014-81, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením vo výroku o trovách konania mení tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

V zostávajúcej napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením potvrdzuje.

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala určenia, že závet poručiteľa B. E., zomr. dňa XX.XX.XXXX zo dňa 04.05.2012 je neplatný. Určil, že listina o vydedení poručiteľa B. E., zomr. XX.XX.XXXX zo dňa 04.05.2012 je neplatná. Návrh o určenie, že dôvody vydedenia žalobkyne poručiteľom B. E., uvedené v listine o vydedení zo dňa 04.05.2012 nie sú dané, zamietol. Žalobkyňu zaviazal nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 222,24 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V rozhodnutí konštatoval, že v žalobe žalobkyňa uviedla, že je dcérou poručiteľa B. E., zomr. XX.XX.XXXX. Žalovaná bola poručiiteľovou družkou, ktorá tvrdí, že poručiiteľ zanechal závet a listinu o vydedení spísané dňa 04.05.2012. Závet a listina o vydedení boli napísané počítačom na jednej listine za prítomnosti dvoch svedkov (T. G. a B. G.), na základe ktorého celý hnutel'ný ako aj nehnuteľný majetok poručiiteľ odkázal žalovanej a zároveň vydedil žalobkyňu a jej potomkov. Uviedla, že závet a listina o vydedení nespĺňajú potrebné formálne ani materiálne náležitosti. Podpis poručiiteľa v závete a listine o vydedení sa na prvý pohľad odlišuje od iného podpisu poručiiteľa na dokumentoch, ktoré má žalobkyňa k dispozícii, a tak existuje dôvodné podozrenie, že podpis poručiiteľa bol sfaľšovaný. Podotkla, že poručiiteľ ako onkologický pacient v pokročilom štádiu rakoviny hrubého čreva a mozgu mal poruchy správania, myslenia, vedomia i pozornosti a z toho dôvodu nemohla byť prejavená jeho skutočná, slobodná a vážna vôľa pri spísaní závetu a listiny o vydedení, ktoré boli podpísané dňa 04.05.2012, t.j. dva mesiace pred poručiiteľovou smrťou, teda v čase, keď poručiiteľ bol v ťažkom fyzickom a psychickom rozpoležení. V prípade listiny o vydedení, tvrdila, že dôvod vydedenia, ktorý uviedol poručiiteľ, a to dlhodobý nezáujem o poručiiteľa a

neposkytnutie pomoci poručiťovi v chorobe, je iba citovaný zákonný dôvod, ktorému chýba akákoľvek časová a skutková konkretizácia, čím sú dôvody vydedenia nepreskúmateľné a nespôsobilé na platnosť vydedenia. Uviedla, že v roku 2009 sa poručiťel stal onkologickým pacientom rovnako ako aj jej syn, ktorého smrť vyústila do napätej situácie medzi ňou a poručiťelom, avšak k narušeniu vzťahov v značnej miere došlo i na základe konania žalovanej, ktorá svojím správaním vnášala do ich vzťahu nepokoj a hádky. Tvrdila, že sa s poručiťelom stretávala mimo poručiťelovho bydliska, nikdy neodmietla poručiťelovi pomoc v jeho chorobe a starobe, avšak sám poručiťel v čase svojej choroby odmietal s ňou komunikovať a o pomoc ju nikdy nepožiadala.

2. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná v časti, v ktorej sa domáhala určenia neplatnosti listiny o vydedení. Skúmajúc formálne náležitosti listiny o vydedení dospel k záveru, že táto spĺňa náležitosti podľa § 469a ods. 3 veta prvá pred bodkočiarkou v spojení s § 476 Občianskeho zákonníka, avšak neobsahuje konkrétny dôvod vydedenia s časovou a miestnou špecifikáciou, čo ako dôvod vydedenia nestačí. Uviedol, že dôvod vydedenia musí byť pod sankciou neplatnosti právneho úkonu konkretizovaný tak, aby bol zrozumiteľný nielen dotknutému subjektu, ale aj subjektu nezúčastnenému; v danej veci táto podmienka nebola splnená, keďže nebolo konkretizované, ako si poručiťel predstavoval prejavovanie záujmu zo strany žalobkyne, resp. akú pomoc potreboval, či o ňu žiadala, prípadne jej poskytnutie žalobkyňa odmietla a z akého dôvodu. Na základe uvedeného určil, že listina o vydedení spísaná poručiťelom dňa 04.07.2012 je neplatná. Z dôvodu určenia, že listina o vydedení je neplatná, zamietol žalobu žalobkyne aj do určenia, že dôvody vydedenia nie sú dané, nakoľko za takejto situácie nie je daný naliehavý právny záujem na takomto určení. Návrh žalobkyne v časti, v ktorej sa domáhala určenia neplatnosti závetu poručiťela zo dňa 04.05.2012 zamietol. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že závet poručiťela zo dňa 04.05.2012 spĺňa všetky formálne náležitosti, ktoré zákon ukladá. Vykonaným dokazovaním, a to výsluchom svedkýň Mgr. M. I., M. B. G. a T. G. mal za preukázané, že poručiťel závet podpísal v prítomnosti svedkýň, v ten istý deň, kedy poručiťel závet podpísal, ich podpísali aj svedkyne B. a T. G., obe súčasne prítomné a v konaní nebolo preukázané, že by poručiťel v čase podpisu neprejavil skutočnú, slobodnú a vážnu vôľu, keď svedkyne ako i žalovaná jednoznačne uviedli, že poručiťel komunikoval a jeho prejav bol zrozumiteľný.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že náhradu trov konania pomerne rozdelil. Uviedol, že žalobkyňa spojila do jedného konania tri veci, pričom v dvoch veciach bola úspešná žalovaná a v jednej veci žalobkyňa, teda pomer úspechu a neúspechu žalovanej je 2/3 ku 1/3, teda prináleží jej náhrada trov konania vo výške 1/3. Z uvedeného dôvodu zaviazal žalobkyňu nahradiť žalovanej trovy právneho zastúpenia v sume 222,24 eur.

4. Proti rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa aj žalovaná.

5. Žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu v odvolaní poukázala na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR, podľa ktorej v prípade alografného závetu musí poručiťel pred dvoma súčasne prítomnými svedkami výslovne prejavíť, že listina obsahuje jeho poslednú vôľu, pričom svedkovia označujú svojimi podpismi obsah poručiťelovho vyhlásenia a nie obsah závetu. V danej veci z vyjadrení svedkýň Novotných vyplýva, že svojimi podpismi overovali obsah závetu a listiny o vydedení, ktorý si podľa svojich slov sami prečítali a nie obsah poručiťelovej poslednej vôle, ktorú poručiťel výslovne nijako neprejavil. Z uvedeného vyplýva, že závet spolu s listinou o vydedení nemajú zákonom vyžadované náležitosti, čo má za následok ich neplatnosť. Vyslovila ďalej názor, že z vyjadrení svedkýň taktiež vyplynulo, že podpísanie závetu a listiny o vydedení bolo zorganizované výlučne žalovanou a nie samotným poručiťelom, čo podľa nej potvrdzuje, že vôľa prejavená v záвете a listine o vydedení nepredstavuje skutočnú vôľu poručiťela, ale vôľu tretej osoby. Toto potvrdzuje tiež skutočnosť, že poručiťel mal predmetnou listinou vydediť tiež svojho vnuka, ku ktorému mal dobrý vzťah. Odvolaním napadla aj výrok o trovách konania, keď mala za to, že zamietnutie žaloby o určení neexistencie dôvodov vydedenia z dôvodu, že nebol daný naliehavý právny záujem sa nemôže spravodlivo považovať za úspech žalovanej, a preto ani v prípade správnosti rozsudku vo veci neplatnosti závetu by žalovaná nemala mať žiaden nárok na náhradu trov konania.

6. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výrokovej časti ako vecne správny potvrdil. Tvrdenie

žalobkyne, že poručiteľ výslovne neprejavil vôľu pri podpise testamentu a vydedenia pred súčasne prítomnými svedkami označila za nezodpovedajúce skutočnosti, pretože túto vôľu prejavil, je to napísané na listine a svedkyne potvrdili, že poručiteľ túto vôľu prejavil. Vyslovila tiež názor, že žalobkyňa nepodala spôsobilú žalobu, keď žaloba, ktorú žalobkyňa podala na riešenie spornej otázky, a to právnej povahy o neplatnosť závetu a listiny o vydedení ako aj určenie, že dôvody vydedenia nie sú dané, nemôžu byť spôsobilým predmetom sporového konania zahájeného na základe odkazu dedičského súdu, keď v zmysle § 175k ods. 2 O.s.p. tomu zodpovedá len žaloba o určenie, či žalobca je dedičom a žalovaná nie je dedičom.

7. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu odvolaním napadla rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania. Poukázala na to, že napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne o určenie, že závet poručiteľa B. E. je neplatný, ďalej určil, že listina o vydedení poručiteľa je platná a ďalším výrokom žalobu o určenie, že dôvody vydedenia žalobkyne poručiteľom nie sú dané, tiež zamietol. Keďže žalovaná takto mala plný úspech vo veci, súd prvej inštancie o trovách konania mylne rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ale mal rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 a § 149 O.s.p. a priznať jej uplatňované trovy v plnej výške.

8. Žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že žalovaná nebola úspešná v konaní v celom rozsahu, ako tvrdí v odvolaní. Súd prvej inštancie totiž v napadnutom rozsudku v rozpore so svojim odôvodnením iba chybné určil vo výroku rozhodnutia, že listina o vydedení poručiteľa B. E. je platná, hoci podľa odôvodnenia predmetného rozsudku je táto listina neplatná. Žalovaná preto nemohla byť úspešná v celom rozsahu.

9. Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. (Civilný sporový poriadok, ďalej len CSP) a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením je potrebné vo výroku o trovách konania podľa § 388 CSP zmeniť a v zostávajúcej napadnutej časti je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu. Výroky rozsudku súdu prvej inštancie, ktorými bolo v spojení s opravným uznesením rozhodnuté, že listina o vydedení poručiteľa B. E. zo dňa 04.05.2012 je neplatná a zamietnutý návrh o určenie, že dôvody vydedenia žalobkyne poručiteľom nie sú dané, odvolací súd nepreskúmal, nakoľko z odvolaní žalobkyne a žalovanej vyplýva, že proti týmto výrokom ich odvolania nesmerovali, a tak nadobudli právoplatnosť (§ 367 CSP).

10. Predovšetkým je potrebné uviesť, že v posudzovanej veci súd prvej inštancie rozhodol a odvolania strán boli podané pred 01.07.2016. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý upravuje postup súdu pri prejednávaní a rozhodovaní sporov. Civilným sporovým poriadkom bol zrušený zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok.

11. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, ako aj základných princípov, na ktorých je Civilný sporový poriadok postavený, odvolací súd v danej veci posudzoval stranami uplatnené odvolacie dôvody podľa zákona účinného v čase podania odvolania, teda podľa vtedy platného procesného predpisu - zák. č. 99/1963 Zb. - Občiansky súdny poriadok (ďalej len O.s.p.).

12. Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, bolo možné odôvodniť len skutočnosťami uvedenými v ust. § 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O.s.p.. V preskúmvanej veci žalobkyňa v odvolaní do veci samej uviedla ako odvolací dôvod ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ a § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p..

13. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam), jeho nedostatok spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa rozumie taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ust. § 132 O.s.p.. Podľa cit. ustanovenia hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom

prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne hodnotenie dôkazov bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak zbral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, alebo inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, bol logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporovalo hore uvedenému zákonnému ustanoveniu. Odvolacím dôvodom podľa ust. § 205 písm. d/ O.s.p. bolo možné teda napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na nesprávnosť ktorého možno usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nebolo možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné polemizovať ani s jeho skutkovými závermi.

14. Podstatou odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. je, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. V prejednávanej veci odvolací súd zistil, že v napadnutej časti žaloby o určenie, že závet poručiteľa B. E. zo dňa 04.05.2012 je neplatný, súd prvej inštancie vykonané dokazovanie vyhodnotil v zmysle zásad upravených v ust. § 132 vtedy platného procesného predpisu (Občianskeho súdneho poriadku) a vec aj správne právne posúdil.

16. Podľa § 476 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poručiteľ môže závet buď napísať vlastnou rukou, alebo ho zriadiť v inej písomnej forme za účasti svedkov, alebo vo forme notárskej zápisnice.

17. Podľa § 476 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v každom závete musí byť uvedený deň, mesiac a rok, kedy bol podpísaný, inak je neplatný.

18. Podľa § 476b Občianskeho zákonníka, závet, ktorý poručiteľ nenapísal vlastnou rukou, musí vlastnou rukou podpísať a pred dvoma svedkami súčasne prítomnými výslovne prejavíť, že listina obsahuje jeho poslednú vôľu. Svedkovia sa musia na závet podpísať.

19. V preskúmvanej veci sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvej inštancie o tom, že alografný závet B. E. zo dňa 04.05.2012 spĺňa všetky formálne náležitosti, ktoré zákon ukladá, teda v zmysle ust. § 476 ods. 2 Občianskeho zákonníka v ňom je uvedený deň, mesiac a rok, kedy bol závet podpísaný. V konaní bolo výsluchom svedkov nesporne preukázané, že poručiteľ závet podpísal vlastnou rukou pred dvoma súčasne prítomnými svedkami Mgr. B. G. a T. G., ktoré závet v ten istý deň ako poručiteľ podpísali. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že bola splnená aj podmienka vyžadovaná v ust. § 476b Občianskeho zákonníka, a to že poručiteľ pred týmito dvoma súčasne prítomnými svedkami výslovne prejavil, že listina obsahuje jeho poslednú vôľu. Odvolací súd je pritom toho názoru, že poručiteľ v zmysle cit. ust. § 476b Občianskeho zákonníka nemusí pred prítomnými svedkami výslovne predniesť slová o tom, že podpisovaná listina obsahuje jeho poslednú vôľu, ale postačuje, ak pred týmito dvoma súčasne prítomnými svedkami spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti takúto vôľu prejaví. V danej veci skutočnosť, že poručiteľ vedel, že ním podpisovaná listina obsahuje závet a listinu o vydedení, ako aj jeho vôľa prenechať po smrti všetok majetok žalovanej a vydediť žalobkyňu vyplýva najmä z výsluchu svedkyne T. G., ktorá pri svojej výpovedi pred súdom na pojednávaní dňa 8.7.2014 uviedla, že poručiteľ sa pri podpisovaní závetu a listiny o vydedení vyjadril tak, že chce, aby „... bola Z. zabezpečená a od svojej dcéry už chce mať pokoj“, ako aj že „... poručiteľ povedal, prečo to robí, že od navrhovateľky očakával viac pomoci a podpory a následne došlo k podpisu...“, čo k prejavu poslednej vôle, v spojení s vlastnoručným podpisom listiny obsahujúcej prejav o poslednej vôli poručiteľa, postačuje. Námietky žalobkyne uvedené v odvolaní, že svedkyne závetu v súdnej veci teda osvedčili iba obsah závetu, a nie skutočnú vôľu poručiteľa, nezodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania. Preto záver súdu prvej inštancie o tom, že závet poručiteľa zo dňa 04.05.2012 spĺňa všetky náležitosti vyžadované v ust. § 476 ods. 2 a v ust. § 476b Občianskeho zákonníka pre tento typ závetu, a preto je závet platný, považoval odvolací súd za správny.

20. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne o určenie, že závet poručiteľa B. E. zo dňa 04.05.2012 je neplatný, ako vecne správny potvrdil.

21. Za dôvodné však odvolací súd považoval odvolanie žalobkyne (a za nedôvodné odvolanie žalovanej) do výroku o trovách prvoinštančného konania. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie bol toho názoru, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala iba dvoch nárokov, a to určenia neplatnosti závetu a určenia neplatnosti listiny o vydedení, keď výrok o určení neplatnosti listiny o vydedení konzumuje aj požadované určenie, že dôvody vydedenia žalobkyne poručiiteľkou nie sú dané. Keďže žalobkyňa bola úspešná čo do určenia, že listina o vydedení poručiiteľa je neplatná a neúspešná v časti určenia neplatnosti závetu, pomer úspechu oboch strán v konaní bol rovnaký, preto v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p. žiadnemu z účastníkov prvoinštančného konania náhrada konania nepatrí. Preto odvolací súd napadnutý výrok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní do veci samej úspešná v celom rozsahu, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. V zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).